

Halina Wierzińska

STOSUNEK WSPÓLNOT EUROPEJSKICH DO KONWENCJI MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI PRACY

I. Podstawy i zakres współpracy Wspólnot Europejskich z MOP.

1. W każdym z Traktatów powołujących do życia Wspólnoty Europejskie zamieszczono przepisy mogące stanowić podstawę współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy (MOP)¹. Współpraca Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej została dodatkowo sformalizowana w umowach podpisanych przez te Wspólnoty z MOP wkrótce po rozpoczęciu przez nie działalności². W początkowym okresie funkcjonowania Wspólnot, współpraca z MOP traktowana była drugoplanowo w stosunku do integracji gospodarczej. Dopiero w ostatnim 20-leciu, Wspólnoty, a szczególnie Wspólnota Europejska (d. Europejska Wspólnota Gospodarcza) zacieśniła relacje z MOP a poszerzany — od wejścia w życie Jednolitego Aktu Europejskiego oraz podpisania Wspólnotowej Karty Socjalnej — zakres kompetencji ustawodawczych tej Wspólnoty w dziedzinie stosunków pracy spowodował, że współpraca uległa poszerzeniu pod względem przedmiotowym oraz zmianom w zakresie stosowanych procedur współdziałania. Optymalizacja tych relacji nastąpiła niemal natychmiast po podpisaniu Wspólnotowej Karty Socjalnej³, na podstawie listów z dnia 21 grudnia 1989 r.⁴ W szczególności współpracą objęto badania w zakresie warunków pracy, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, a także branżowej polityki społecznej m.in. w dziedzinie transportu morskiego i portów. Ulepszono i rozbudowano mechanizmy współdziałania na forum MOP (np. Wspólnoty reprezentowane przez Komisję Europejską uzyskały prawo udziału w sesjach Międzynarodowej Konferencji Pracy i posiedzeniach Rady Admi-

¹ Przepis art. 93 Traktatu o EWWiS; art. 229 Traktatu o EWG (obecnie art. 302 TWE); art. 199 Traktatu o Euratomie.

² Traktat Paryski z 18 kwietnia 1951 r., wszedł w życie 22 lipca 1952 r. Umowa o współpracy została podpisana 12 sierpnia 1953 r. (<http://www.ukie.gov.pl>, 2.02.2009). Traktat Rzymski z 25 marca 1957 r., wszedł w życie 1 stycznia 1958 r. Umowa o współpracy została podpisana 7 lipca 1958 r. (<http://www.ukie.gov.pl>, 2.02.2009).

³ Wspólnotowa Karta Socjalna, to: Wspólnotowa Karta Socjalnych Praw Podstawowych Pracowników, podpisana w dniu 9 grudnia 1989 r. na posiedzeniu Rady Europejskiej w Strasburgu. Tekst Karty w języku polskim (w:) Dokumenty źródłowe Instytucji Wspólnot Europejskich w zakresie prawa socjalnego, wybór i opracowanie A. M. Świątkowski, H. Wierzińska, Kraków 1999, s. 103.

⁴ Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy, 245 sesja, luty-marzec 1990; dokument cyt. przez R. Blanpain, M. Matey, Europejskie prawo pracy w polskiej perspektywie, wyd. Agencja Scholar, Warszawa 1993, s. 40.

nistracyjnej Międzynarodowego Biura Pracy) oraz forum Komisji Europejskiej (Przedstawiciele MOP otrzymali prawo udziału w posiedzeniach ciał kolegialnych Komisji Europejskiej rozpatrujących sprawy leżące w zakresie zainteresowań MOP).

2. Na podstawie art. 300 TWE pojęcie współpracy Wspólnoty Europejskiej z organizacjami międzynarodowymi, w tym z MOP, obejmuje kompetencje zarówno do negocjowania jak i zawierania umów międzynarodowych. Mieści się w tym także uprawnienie Wspólnoty do udziału w działalności MOP⁵. W działalności MOP wyodrębnia się trzy kierunki aktywności w tym: działalność normatywną, działalność badawczo-informacyjną oraz współpracę techniczną. Wydaje się, że Konstytucja MOP nie deprecjonuje współpracy Wspólnoty i MOP w ramach działalności badawczo-informacyjnej prowadzonej na forum ośrodków naukowych, takich jak np. Międzynarodowy Instytut Badań nad Pracą, Międzynarodowe Centrum Bezpieczeństwa i Higieny Pracy oraz Międzynarodowe Centrum Kształcenia Zawodowego i Technicznego. Nadto do zaakceptowania jest współpraca techniczna, która wiąże się z odpowiednią pomocą we wprowadzaniu międzynarodowych norm prawa pracy do ustawodawstwa krajowego.

Wyłania się natomiast problem, czy Wspólnota Europejska może uczestniczyć w działalności normatywnej MOP, polegającej na uchwalaniu Konwencji. Przyznanie Wspólnocie statusu grupy regionalnej umożliwiło jej uczestniczenie jedynie w procedurach stosowanych przed uchwaleniem przez MOP Konwencji. Wspólnota może bowiem uczestniczyć w charakterze obserwatora w dyskusji nad projektami Konwencji⁶. Status grupy regionalnej nie implikuje natomiast prawa Wspólnoty do zgłaszania poprawek do projektu Konwencji ani też prawa do udziału w głosowaniu nad przyjęciem tych poprawek oraz w głosowaniu nad uchwaleniem Konwencji⁷.

II. Brak kompetencji Wspólnoty Europejskiej do ratyfikacji Konwencji MOP.

Jak wyżej wspomniano, Wspólnota Europejska nie uczestniczy w akcie uchwalania Konwencji przez MOP, zatem Konwencje te nie mogą być zaliczone do dorobku prawnego Wspólnot (*acquis communautaire*). Wobec tego wyłania się problem czy Wspólnoty mogą ratyfikować Konwencje MOP. Odpowiedzi na to pytanie należy poszukiwać przede wszystkim w postanowieniach Konstytucji MOP.

Przepis art. 19 ust. 5 Konstytucji przewiduje, że „... każdy Członek zobowiązuje się w ciągu roku od ... przedstawić Konwencję władzy ... a to w celu przyobleczenia jej w ustawę...”; „... Członkowie zawiadomią Dyrektora Generalnego ... o krokach poczynionych ... celem przedłożenia Konwencji władzy...”; „... Członek, który otrzyma zgodę władzy ... zakomunikuje swoją formalną ratyfikację Konwencji Dyrektorowi...”; „... jeżeli Konwencja nie otrzyma zgody władzy ... żaden inny obowiązek nie będzie ciążył na nim poza tym, że winien on składać ... sprawozdania...”. Z zacytowanych fragmentów art. 19 Konstytucji MOP wynika jednoznacznie, że akt ratyfikacji Konwencji jest aktem

⁵ R. Blanpain, M. Matey, *Europejskie...*, s. 36.

⁶ Szerzej na ten temat (w:) R. Blanpain, M. Matey, *ju.*, s. 37.

⁷ *Jw.*

indywidualnym danego Państwa Członkowskiego, podejmującego decyzję o ratyfikacji. W świetle powszechnie panującego poglądu tylko członkowie MOP mogą ratyfikować Konwencję⁸, natomiast nie może jej ratyfikować Wspólnota Europejska.

III. Wspólnotowa Karta Socjalna a Konwencje MOP.

1. Jednym z pierwszych dokumentów, w którym Wspólnota ustosunkowała się do Konwencji MOP jest Wspólnotowa Karta Socjalna z 1989 r.⁹ W akapicie 10 Preambuły Karty zamieszczona została pewnego rodzaju wytyczna dla działalności normatywnej Wspólnoty w dziedzinie stosunków pracy w brzmieniu: „*należy czerpać inspirację z Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy*”. Zamieszczenie wytycznej świadczy niewątpliwie o uznaniu przez Wspólnotę za ważne spraw będących przedmiotem regulacji w Konwencjach MOP, jak również o akceptacji ustalanych w tych Konwencjach międzynarodowych standardów pracy.

Zacytowana wytyczna została sformułowana w sposób stanowczy, mimo to nie wynika z niej obowiązek prawny Wspólnoty czerpania inspiracji z Konwencji MOP. Wytyczna ta jest zawarta w Preambule, a więc w tej części dokumentu, która nie posiada charakteru prawnego, może natomiast mieć znaczenie dla wykładni prawa wspólnotowego, zarówno sądowej (orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości) jak i doktrynalnej¹⁰. Należy także uwzględnić, że Wspólnotowa Karta Socjalna nie posiada charakteru prawnego. Jest ona traktowana jako „uroczysta deklaracja” wywołująca wyłącznie skutki polityczne¹¹. Stanowi podstawę dla realizacji wspólnotowej polityki socjalnej¹².

2. Pojęcie inspiracji użyte w Preambule Karty należy rozpatrywać w kontekście obowiązujących w chwili podpisywania Karty Konwencji MOP i przyszłych działań normatywnych Wspólnoty, realizujących idee socjalne wynikające z Jednolitego Aktu Europejskiego (por. akapit 11 i 13 Preambuły Karty). Wobec tego, o czerpaniu przez Wspólnotę inspiracji z Konwencji MOP będzie można mówić w każdej sytuacji, gdy treść określonej Konwencji podsunie myśl/pomysł, lub zasugeruje Wspólnocie zajęcie się uregulowanym w danej Konwencji problemem¹³. Konwencja może spełniać funkcję wzorca minimalnych standardów ochrony praw pracowniczych. Należy założyć, że w sytuacji, kiedy istnieje poziom międzynarodowej ochrony danego prawa pracowniczego wynikający z Konwencji MOP, przyjmowany w późniejszym okresie wspólnotowy standard ochrony zostanie ustalony na wyższym poziomie.

⁸ R. Blanpain, M. Matey, jw., s. 39.

⁹ W 1989 r., gdy podpisywano Wspólnotową Kartę Socjalną dorobek normatywny MOP obejmował 169 Konwencji i 176 Zaleceń.

¹⁰ M. Matey-Tyrowicz, Traktat Amsterdamski a europejski model socjalny, Przegląd Prawa Europejskiego 1998, nr 1 (4), s. 49, 54.

¹¹ M. Matey-Tyrowicz, jw., s. 46.

¹² K. Głąbicka, Polityka socjalna w Unii Europejskiej, Studia Europejskie, 1997, nr 4, s. 51.

¹³ Por. definicję słowa „inspiracja” (w:) W. Kopaliński, Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych z almanachem, wyd. Świat Książki, 1999, s. 231.

3. Przykładem inspirującego oddziaływania Konwencji MOP na legislację wspólnotową są dwie Dyrektywy. Z Preambul do Dyrektywy Rady 93/104/WE oraz Dyrektywy PE i Rady 2003/88/WE dotyczących czasu pracy¹⁴ wynika, że w Dyrektywach tych uwzględniono „zasady przyjęte przez Międzynarodową Organizację Pracy dotyczące organizacji czasu pracy, łącznie z zasadami dotyczącymi pracy w nocy”. W okresie przygotowywania regulacji objętych Dyrektywami, międzynarodowe standardy w zakresie wymiaru czasu pracy wynikały przede wszystkim z Konwencji nr 1 z 1919 r., nr 30 z 1930 r. oraz n 47 z 1935 r., w zakresie zaś pracy nocnej — z Konwencji nr 171 z 1990 r.

Międzynarodowe standardy zostały również uwzględnione przy regulacji zawartej w Dyrektywie 94/33/WE¹⁵. Jak wynika z Preambuly, ustawodawca wspólnotowy uwzględnił „zasady Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczące ochrony młodocianych, w tym dotyczące minimalnego wieku dopuszczenia do pracy”. Regulacja prawna minimalnego wieku dopuszczenia do pracy młodocianych zawarta jest przede wszystkim w Konwencji nr 138 z 1973 r., ochronie zdrowia poświęcone są w szczególności Konwencji nr 77 i 78 z 1946 r.

IV. Działania Wspólnoty Europejskiej zachęcające Państwa Członkowskie UE do ratyfikowania Konwencji MOP

1. Doceniając dorobek MOP w zakresie międzynarodowego prawa pracy, Wspólnota Europejska w różny sposób stara się przyspieszyć podjęcie decyzji o ratyfikacji Konwencji MOP przez Państwa Członkowskie UE, będące równocześnie członkami MOP.

2. Komisja Europejska skierowała do Państw Członkowskich UE **Zalecenia** zachęcające do ratyfikowania przez ich rządy określonych Konwencji MOP. Jednym z nich jest Zalecenie Komisji z 27 maja 1998 r. w sprawie ratyfikacji Konwencji nr 177 MOP z 1996 r. dotyczącej pracy w domu¹⁶. Konwencja nr 177 gwarantuje pracownikom wykonującym pracę w domu porównywalną sytuację prawną z sytuacją pracowników, którzy na podstawie umowy o pracę wykonują pracę w siedzibie pracodawcy lub w miejscu wskazanym przez pracodawcę. Kierując Zalecenie do Państw Członkowskich, Komisja brała pod uwagę, że większość pracowników zatrudnionych w domu to kobiety, dla których tego rodzaju praca jest sposobem na połączenie czynności przynoszących stałe dochody niezbędne do utrzymania gospodarstwa domowego z opieką nad osobami będącymi na ich utrzymaniu, w większości małoletnimi dziećmi. W przekonaniu Komisji, dokonany przez kobiety wybór tego sposobu pracy jest często spowodowany brakiem

¹⁴ Dyrektywa Rady 93/104/WE z 23 listopada 1993 r. w sprawie niektórych aspektów organizacji czasu pracy, tekst w języku polskim: Dokumenty źródłowe Instytucji Wspólnot Europejskich w zakresie prawa socjalnego, wybór i opracowanie A. M. Świątkowski, H. Wierzińska, Kraków 1999, s. 390. Dyrektywa PE i Rady 2003/88 z 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy — tekst jednolity Dyrektyw 93/104 i 2000/34, Dz. Urz. L 299, 18.11.2003, s. 9, wyd. specjalne PL 05/t. 4, s. 381.

¹⁵ Dyrektywa Rady 94/33/WE z 22 czerwca 1994 r. dotycząca ochrony pracowników młodocianych, tekst w języku polskim (w:) Dokumenty źródłowe Instytucji Wspólnot Europejskich w zakresie prawa socjalnego, wybór i opracowanie A. M. Świątkowski, H. Wierzińska, Kraków 1999, s. 439.

¹⁶ Zalecenie Komisji 98/370/CE — 27 mai 1998, J.O. L 165, 10. 06. 98, page 32 (FR).

odpowiednich służb do opieki nad dziećmi oraz innych służb pomocniczych. Nadto Komisja zauważyła, że natura pracy w domu zmienia się szybko wraz z wprowadzaniem nowych technologii informatycznych, co sprawia, że jeszcze bardziej konieczną staje się odpowiednia ochrona pracy w domu. W ten sposób Komisja nawiązała do stosowanej w coraz szerszym zakresie telepracy domowej.

Zalecenie Komisji Europejskiej z 18 listopada 1998 r. dotyczy ratyfikacji Konwencji nr 180 MOP z 1996 r. o czasie pracy marynarzy oraz ratyfikacji Protokołu z 1996 r. do Konwencji nr 147 z 1976 r. o marynarce handlowej (normy minimalne)¹⁷. Wspólnota Europejska uznała, że normy międzynarodowe zawarte w wymienionych dokumentach MOP dotyczące czasu pracy wraz z normami wynikającymi z przygotowywanych przez Komisję Dyrektyw 1999/63 i 1999/95¹⁸ zapewnią Państwom Członkowskim możliwość przeprowadzania kontroli obowiązującego czasu pracy na wszystkich statkach przybywających do portów Wspólnoty i tym samym pozwolą zapewnić równość między statkami pływającymi pod flagą Państw Członkowskich i statkami pod flagami państw trzecich. Nadto przyczynią się do promocji zdrowia, zapewnienia bezpieczeństwa pracy na morzu oraz ochrony środowiska morskiego.

Zalecenie Komisji z 15 września 2000 r. ma na celu przyspieszenie ratyfikacji przez Państwa Członkowskie UE Konwencji nr 182 MOP z 1999 r.¹⁹ Celem tej Konwencji jest spowodowanie aby państwa ją ratyfikujące podjęły natychmiastowe działania na rzecz eliminacji najgorszych form pracy dzieci. Zalecenie odwołuje się do Konwencji nr 138 MOP z 1973 r., w której postanowiono, że najniższy wiek dopuszczenia do wszelkiego rodzaju zatrudnienia, które ze względu na swój charakter lub warunki, w jakim jest wykonywane, może zagrozić zdrowiu, bezpieczeństwu lub moralności młodocianych, nie powinien być niższy niż 18 lat. Ponadto Zalecenie wskazuje dokumenty międzynarodowe oraz wspólnotowe, z których wynikają prawa dzieci do ochrony przed każdą pracą, która mogłaby przeszkodzić w edukacji, zagrozić zdrowiu lub rozwojowi fizycznemu, umysłowemu, duchowemu lub moralnemu.

Komisja Europejska, chcąc zmobilizować Państwa Członkowskie do wykonania wymienionych wyżej Zaleceń, ustaliła termin 18 miesięcy, liczony od opublikowania Zalecenia, do przekazania jej informacji o działaniach podjętych w celu wprowadzenia w życie Konwencji nr 177, oraz termin 1 roku odnośnie informacji o działaniach zmierzających do wprowadzenia standardów Konwencji nr 180 i 182 do prawa krajowego.

3. Decyzje Rady upoważniające do ratyfikowania Konwencji MOP. W niektórych przypadkach, ratyfikacja Konwencji MOP przez Państwa Członkowskie UE wymaga

¹⁷ Zalecenie Komisji 1999/130/CE — 18 novembre 1998, J.O. L 43, 7. 2. 1999, page 9 (FR).

¹⁸ Dyrektywa Rady 1999/63/WE z 21 czerwca 1999 r. dot. Umowy w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy przyjętej przez Stowarzyszenie Armatorów Wspólnoty Europejskiej i Federację Związków Zawodowych Pracowników Transportu w Unii Europejskiej — Załącznik: Umowa Europejska w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy, Dz. Urz. L 167, 2.7.1999, s. 33. wyd. specjalne PL 05/t. 3, s. 363; Dyrektywa PE i Rady 1999/95/WE z 13 grudnia 1999 r. dotycząca egzekwowania przepisów odnoszących się do godzin pracy marynarzy na pokładzie statków zawijających do portów Wspólnoty, Dz. Urz. L 14 z 20.01.2000, s 29, wyd. specjalne PL 05/t. 3 s. 407.

¹⁹ Zalecenie Komisji 2000/581/CE — 15 septembre 2000, J. O. L 243, 28.9.2000, page 41 (FR).

wcześniejszej oceny zgodności przepisów MOP z przepisami wspólnotowymi. Działania w tym kierunku są podejmowane przez Wspólnotę wówczas, gdy Konwencja, lub przynajmniej jeden jej przepis dotyczy obszaru „wyłącznej kompetencji” Wspólnoty. Państwo Członkowskie UE może wówczas związać się przepisami pochodzącymi od innego podmiotu na podstawie odpowiedniej zgody udzielonej przez Wspólnotę. Przykładem takiej sytuacji jest Decyzja Rady z 7 czerwca 2007 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania-najlepiej do 31 grudnia 2010 r.- w interesie Wspólnoty Europejskiej, Konwencji MOP z 2006 r. o pracy na morzu (normy minimalne)²⁰. Konwencja z 2006 r. zawiera bowiem postanowienia dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, a więc postanowienia w sprawach należących do obszaru wyłącznej kompetencji Wspólnoty.

Decyzji upoważniającej Państwa Członkowskie wymaga również ratyfikacja Konwencji MOP nr 188 z 2007 r., która ustanawia minimalne międzynarodowe normy dla sektora rybołówstwa, wyłączonego z Konwencji MOP z 2006 r. Konwencja nr 188 zawiera normy z zakresu zabezpieczenia społecznego²¹.

V. Wprowadzanie standardów z Konwencji MOP do prawa wspólnotowego za pośrednictwem umów zawieranych przez europejskich partnerów społecznych.

Komisja Europejska, doceniając znaczenie Konwencji MOP z 2006 r., przeprowadziła konsultacje z europejskimi partnerami społecznymi dotyczące zasadności uzupełnienia wspólnotowego dorobku prawnego normami wynikającymi z tej Konwencji. Partnerzy społeczni przystąpili do negocjacji (art. 139 ust. 1 TWE), której efektem jest podpisana 19 maja 2008 r. Umowa zawarta między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej a Europejską Federacją Pracowników Transportu w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. Umowa ta zostanie wprowadzona w życie na podstawie Dyrektywy Rady²².

VI. Obowiązek Państw Członkowskich UE wypowiedzenia ratyfikowanej Konwencji MOP sprzecznej z prawem wspólnotowym

Konwencja MOP nr 45 z 1935 r.²³ zawiera zakaz zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach bez względu na wiek. Od tego zakazu ustawodawca krajowy może wprowadzić nieliczne wyjątki. Przepisy Państw Członkowskich UE implementujące do prawa krajowego Konwencję MOP nr 45, przewidujące niemal powszechny zakaz pracy kobiet w kopalniach są niezgodne z art. 2 i 3 Dyrektywy Rady 76/207 w sprawie wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet

²⁰ Dz. Urz. L 161, 22.6.2007, s. 63.

²¹ Por. Wniosek Komisji KOM (2008)320 wersja ostateczna, Bruksela 27.5.2008.

²² Por. Wniosek Komisji KOM (2008)422 wersja ostateczna, Bruksela 2.7.2008.

²³ Konwencja MOP nr 45 z 1935 r. dot. zatrudniania kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach, ratyfikowana przez Polskę; notyfikacja Dyrektorowi Generalnemu MBP 15.06.1957 r., tekst ogłoszony w Dz. U. 1958, nr 29, poz. 124.

i mężczyzn²⁴. Dyrektywa przewiduje wprowadzić wyjątki od zasady równego traktowania, jednak nie mogą one polegać na wprowadzeniu powszechnego zakazu zatrudniania kobiet w kopalniach. Problem sprzeczności Konwencji MOP nr 45 z Dyrektywą 76/207 podniosła Komisja Europejska występując do ETS przeciwko Austrii²⁵. W opinii ETS powszechny zakaz zatrudnienia kobiet w przemyśle górniczym pod ziemią znacznie wykracza poza dozwolone różnicowanie sytuacji pracowni i pracowników na mocy art. 2 ust. 1 Dyrektywy 76/207 (punkt 50 wyroku ETS). Zdaniem ETS środkiem służącym do wyeliminowania niezgodności między prawem krajowym a prawem wspólnotowym jest wypowiedzenie Konwencji nr 45²⁶. Wypowiedzenie Konwencji nie oznacza, że kobiety (pracownice) zostaną pozbawione ochrony przy pracy pod ziemią.

Ochronę taką zapewnia Konwencja MOP nr 176 dotycząca bezpieczeństwa i zdrowia w kopalniach z 1995 r. Zawarte w tej Konwencji nowoczesne standardy zapewniają odpowiednie środki ochrony i prewencji pracownikom kopalń, zatrudnionym zarówno pod ziemią jak i na powierzchni, bez względu na ich płeć. Prezydent RP ratyfikował tę konwencję 18 maja 2001 r. Fakt ten notyfikowano w Międzynarodowym Biurze Pracy 26 czerwca 2001 r.²⁷

Przegląd dwustronnych relacji Wspólnot Europejskich i MOP wskazuje na wzajemne zrozumienie i poszanowanie działań zmierzających do ochrony pracy pracowników, kobiet i mężczyzn.

Słowa kluczowe: Wspólnoty Europejskie, Międzynarodowa Organizacja Pracy, ochrona praw pracowniczych, konwencje MOP, dyrektywy UE.

²⁴ Dyrektywa Rady 76/207/EWG z 9. 02. 1976 r. w sprawie wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, tekst w języku polskim (w:) Dokumenty źródłowe Instytucji Wspólnot Europejskich w zakresie prawa socjalnego, wybór i opracowanie A. M. Świątkowski, H. Wierzbńska, Kraków 1999, s. 333. Dyrektywa ta została zmieniona Dyrektywą PE i Rady 2002/73/WE z 23 września 2002, Dz. Urz. L 269, 5.10.2002, s. 15, wyd. specjalne PL 05/t. 4, s. 255.

²⁵ Sprawa C-203/03, wyrok ETS z 1. 02. 2005, www.curia.eu.int, wyrok w języku polskim (w:) System Legis.

²⁶ Konwencja została wypowiedziana przez Polskę na mocy ustawy z 28 marca 2008, Dz. U. 2008, nr 72, poz. 418.

²⁷ Ratyfikacja na podstawie ustawy z 8 czerwca 2000, Dz. U. 2000, nr 60, poz. 699.

Relation of European Communities to Conventions of International Labour Organization

Summary

Community Charter of the Fundamental Social Rights of Workers (1989) announces in Preamble that in setting up the Community standards of conditions of life and work „inspiration should be drawn from the Convention of the International Labour Organisation” (the paragraph 10 of Preamble of the Charter). The Community documents are fruit of this inspiration (Recommendations, Decisions, Directives) directed to the Member States in matters covered by ILO Conventions. It is admissible to introduce ILO standards to Community labour law by EU directives enacted in order to transpose agreements of European social partners, e.g. an agreement concerning ILO convention of 2006. The ILO Conventions are from side of Community the object of special interest in relation to work at house, work on sea, elimination of the worst forms of the children's work; the organization of working time, including those relating to night work; protection of young people at work, including the minimum age of admittance to employment. Author also pays attention to problem of denunciation by UE Member States those ILO conventions which provide less advantageous standards than EU directives.

Key words: European Communities, International Labour Organization, protection of employee rights, ILO conventions, EU directives.